

foreflaae en Forandring i den proponerede Toldsat, hvorved 1 Pd. Thee blot kommer til at betale $\frac{1}{2}$ sk. pr. Pd. mere i Afgift — hvad der, naar man tager Hensyn til, at en saadan Forandring dog kan have nogen Vigtighed for dem, som beskæftige sig med Om sætningen af denne Vare, og at den hele Toldberegning derved afficeres, dog virkelig er af en saa liden Betydning i det Hele, at et saadant Forslag neppe fortjener nogen Understøttelse. Med Hensyn til Steenful, nægter jeg ingenlunde, at jeg vilde have været tilbøielig til at ansee en Tillægsafgift, som var ringere end den af Finantsministeren foreslaaede, for at være tilraadelig, hvis ikke denne Tillægsafgift havde bestaaet ifølge to foregaaende Aars Krigsskatslov, og hvis Forskjellen virkelig havde udgjort en saadan Størrelse, at derpaa kunde lægges nogen Vægt; men jeg vil gjøre Thinget opmærksom paa, at Tolden af Steenful efter Pl. 9de Juni 1847 kun er 6 sk. pr. Td. og at altsaa 50 pCt. i Tillægsafgift udgjør 3 sk. pr. Td. Nu seer det vistnok ud, som om noget Stort var opnaaet, at man vil forandre 50 pCt. til 30 pCt.; men spørger man, hvad man i Realiteten opnaaer derved, saa er det, at en Td. Steenful istedetfor 9 sk. kommer til at svare omtrent 8 sk. i Told i det følgende Aar, efterat der siden 1848, da den første Krigsskat blev paabudet, er svaret 9 sk. pr. Td. Steenful. Hvad Tobak angaaer, da maa jeg bemærke, at jeg ikke ganske kan dele den ærede Forslagsstillers formeentlige Anskuelse af, at Tobak skulde ansees som en Overflødighedsgjenstand; det er mig derfor saameget mere besynderligt, at man vil forhøje Tolden her fra 20 pCt. til 25 pCt., som allerede Tobak og navnlig Cigarer er belagt med en temmelig høi Told; 100 Pd. Cigarer uden Hensyn til deres Godhed, fortoldes med 33 Rbd. 2 Mk. eller med 2 Mark pr. Bund. Jeg gjentager det uden Hensyn til Godheden, og derfor maa en saadan Forhøielse forekomme mindre vel motiveret, ikke at tale om, at ogsaa den Indvending her kan gjøres, at der dog ikke ved denne Forandring vilde indvindes et saadant Resultat, at man derved skulde blive berettiget til at fravige Finantsministerens Forslag. Hvad den foreslaaede forhøiede Til-

lægsafgift paa Viin angaaer, da vilde jeg af den samme eller af en lignende Grund, hvorfør jeg kunde have tilraadet Formindskelse af Afgiften paa Steenful, have været tilbøielig til at tilraade Forhøielsen, hvis ikke denne i dette Dieblik paa en Maade vilde være, om jeg maa bruge Udtrykket, uærdig for Thinget. Finantsministeren har foreslaaet og Thinget har for meget kort siden eenstemmigen vedtaget, og det af politiske Grunde, at Viintolden skulde nedsættes fra 20 til 15 Rbd. pr. 30 Viertler. Vilde man nu 14 Dage eller 3 Uger, efterat man af politiske Grunde havde indrømmet en saadan Nedsættelse, gaae hen og forhøje Tillægsafgiften fra 10 pCt. til 30 pCt., saa vilde man derved saa godt som tilintetgjøre den hele Nedsættelse, som man forhen med Hensyn til Frankrigs Stilling til os havde indrømmet. Viintolden var 20 Rbd. lige indtil den sidste Toldanordning; 10 pCt. deraf var altsaa i Told + Tillægsafgift 22 Rbd. Vilde man nu gaae hen, efterat Tolden var nedsat, og forhøje Tillægsafgiften til 30 pCt., saa vilde Tolden udgjøre 15 Rbd. og 30 pCt. deraf vilde udgjøre omtrent 4 Rbd. 3 Mk., tilfammen 19 Rbd. 3 Mk.; altsaa vilde for Størstedelen den af politiske Grunde indrømmede Nedsættelse af Viintolden bortfalde. Det er derfor, at jeg ikke kan tilraade at gaae ind paa disse Endringsforslag, hvis Hensigtsmæssighed under andre Omstændigheder jeg ingenlunde er tilbøielig til at bestride.

Nørgaard: Ja, da det ikke var mig muligt at høre den ærede Ordfører, kan jeg som en Følge deraf heller ikke udtale mig enten for eller imod det, han har sagt; men Grunden eller Foranledningen til, at jeg har stillet disse Forslag, er meget simpel. Jeg er nemlig ved at betragte den mærkelige Forskiel mellem disse Toldsatser, og navnlig ved at see Tolden paa Viin ansat med 10 pCt. og Tolden paa Steenful ansat med 50 pCt., bleven foranlediget til at stille dem. Det er jo ligefrem, at den høie Told paa Steenful er en betydelig Afgift, som væsentligst rammer den almindelige Skatteyder og den almindelige Statsborger, som absolut skal bruge denne Artikel, saafremt han skal blive i sin Stilling, uden Hensyn til, om han endog paa Grund af Ørne maa ind-